

I. DISPOSICIÓNS XERAIS

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

10153 *Real decreto 825/2010, do 25 de xuño, de desenvolvemento parcial da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, de saúde sexual e reprodutiva e da interrupción voluntaria do embarazo.*

A Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, de saúde sexual e reprodutiva e da interrupción voluntaria do embarazo, prevé expresamente en distintos puntos do seu articulado a necesidade dun desenvolvemento regulamentario das súas disposicións.

Neste sentido, este real decreto regula cuestións específicas, en cumprimento dos correspondentes mandatos legais, establecendo un desenvolvemento parcial da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, que se entende sen prexuízo dos posteriores desenvolvementos desta que se produzan ao abeiro da habilitación xenérica contida na súa disposición derradeira cuarta.

En concreto, este real decreto persegue o dobre obxectivo de regular, en cumprimento dos mandatos contidos nos artigos 16.4 e 17.2 da lei orgánica, por un lado, as especificidades de funcionamento do comité clínico encargado de confirmar o diagnóstico das enfermidades extremadamente graves e incurables do feto que pode orixinar o suposto de interrupción do embarazo referido no artigo 15, letra c), daquela e, por outro, a información requirida polo artigo 17 para a prestación do consentimento da muller que solicite a práctica dunha interrupción voluntaria do embarazo.

Así, no referente ao comité clínico, este real decreto define a súa natureza, a súa composición, o carácter da súa actuación e regula o seu réxime de funcionamento e o procedemento necesario para a emisión do seu ditame, que se limitará a constatar a existencia ou non da enfermidade extremadamente grave e incurable do feto, previamente diagnosticada.

Con relación á información previa ao consentimento da muller xestante, e con carácter xeral, a regulación contida nesta norma trata de asegurar que a prestación se realice coas garantías establecidas na Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo. Neste sentido, desenvolve o propósito fundamental desta de reforzar a seguridade xurídica na regulación da interrupción voluntaria do embarazo por petición da muller a través, principalmente, dun proceso de información previo, claro e obxectivo, no sentido de que a información é a circunstancia determinante da decisión da muller embarazada de seguir adiante coa xestación ou de proceder á súa interrupción. Non se pode esquecer que esta información ten como fin asegurar esta determinación e a protección dos intereses en presenza, desde a vida prenatal á saúde da muller xestante, garantindo, pola súa vez, á muller a súa intimidade e confidencialidade.

De acordo coa lei, o real decreto regula o proceso de información previa ao consentimento ao longo de tres fases sucesivas, cuxo conxunto garante a información obxectiva e personalizada á muller xestante.

Cada unha destas fases persegue unha finalidade diferente. Nun primeiro momento –artigos 17.1 e 21.1 da lei– trátase de información xeral sobre os métodos de interrupción, os centros onde se pode levar a cabo e os trámites e condicións. Nun segundo momento, cando a muller inicialmente opta pola interrupción do embarazo regulada no artigo 14 da lei, está orientada á protección da maternidade, ofrecendo información sobre as axudas públicas e dereitos vinculados ao embarazo e á maternidade, e datos sobre os centros en que se pode recibir asesoramento. Finalmente, a terceira e última fase corresponde coa información médica inmediatamente anterior á prestación do consentimento por escrito, nos termos dos artigos 4 e 10 da Lei 41/2002, do 14 de novembro, básica reguladora da autonomía do paciente e de dereitos e obrigas en materia de información e documentación clínica.

Este real decreto regula tamén, de modo específico, o deber de información establecido no punto cuarto do artigo 13 da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, para o consentimento no caso das mulleres de 16 e 17 anos de idade.

Finalmente, a regulación contida neste real decreto, tanto no que se refire ao comité clínico como á información previa ao consentimento da xestante, axústase á orde de competencias do Estado e as comunidades autónomas determinado, respectivamente, polos artigos 149.1, regras 1.ª e 16.ª, e 148.1, regras 20.ª e 21.ª, da Constitución española.

Así mesmo, a opción por un desenvolvemento regulamentario destes aspectos, en consonancia coa reiterada xurisprudencia do Tribunal Constitucional relativa á noción formal de bases que permite, excepcionalmente, o establecemento de bases mediante norma regulamentaria, busca garantir unha aplicación efectiva e uniforme dos preceptos da lei orgánica en todo o territorio do Estado.

Neste sentido, o real decreto é complemento indispensable para asegurar o mínimo común denominador establecido na lei orgánica, e para garantir a consecución da súa finalidade obxectiva, ao desenvolver os requisitos legais que garanten o acceso, en condicións de igualdade en todo o territorio nacional, á prestación da interrupción voluntaria do embarazo.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Igualdade e da ministra de Sanidade e Política Social, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 25 de xuño de 2010,

DISPOÑO:

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto ten por obxecto o desenvolvemento parcial da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, de saúde sexual e reprodutiva e da interrupción voluntaria do embarazo, especificamente do disposto nos seus artigos 13, cuarto, 16 e 17.

CAPÍTULO I

Comité clínico do artigo 15.c) da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo

Artigo 2. *Natureza e composición do comité clínico.*

1. O comité clínico é un órgano colexiado de carácter consultivo e natureza técnico-facultativa, designado polo órgano competente de cada comunidade autónoma, que intervén no suposto de interrupción voluntaria do embarazo por causas médicas cando se detecte no feto unha enfermidade extremadamente grave e incurable no momento do diagnóstico, conforme o previsto no artigo 15.c) da Lei orgánica 2/2010.

A súa intervención confirmará ou non o diagnóstico previo, de enfermidade extremadamente grave e incurable, do médico ou médicos que atendesen a muller no embarazo.

2. Existirá, ao menos, na rede sanitaria pública, un comité clínico en cada comunidade autónoma. Poderán existir, ademais, outros comités noutros centros da dita rede sanitaria, por decisión da comunidade baseada en criterios relacionados coa poboación, o número de especialistas exercentes no seu ámbito territorial, a óptima calidade asistencial das intervencións ou outros criterios similares.

3. O comité ou os comités, coa composición determinada no artigo 16.1 da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, serán designados polas autoridades competentes das comunidades autónomas, entre os especialistas exercentes na súa rede asistencial pública.

A designación publicarase no diario oficial da comunidade autónoma e comprenderá os membros titulares do comité e, ao menos, un suplente de cada un deles.

O prazo de actuación do comité ou comités clínicos será, como mínimo, dun ano, e as comunidades autónomas poderán establecer outro maior.

4. A muller xestante ten dereito a elixir un dos médicos especialistas ou expertos mencionados no artigo 16.1, da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo. Se fai uso do seu dereito, propoñerá ás autoridades competentes da comunidade autónoma a designación dun médico, do sector público ou do privado, da súa elección.

Artigo 3. *Procedemento de actuación e réxime de funcionamento.*

1. A actuación do comité ou os comités clínicos procederá, no marco do procedemento de autorización da interrupción do embarazo, unha vez que a muller xestante conta cun diagnóstico previo da enfermidade do feto.

Para este efecto:

a) Unha vez emitido o primeiro diagnóstico a muller embarazada solicitará ao órgano competente da comunidade autónoma onde se vaia someter á intervención que inicie a tramitación do expediente. Aquel asignará o caso, nun prazo máximo de 24 horas, ao comité clínico que proceda, co fin de que se emita o correspondente ditame. No comité integrarase o especialista que, se é o caso, designase a muller, que substituirá o que determine, en cada caso e sen que requira publicidade, a autoridade sanitaria.

b) O comité clínico deberá emitir o seu ditame nun prazo máximo de 10 días, salvo que, motivadamente, se acredite que as probas diagnósticas ou doutro tipo que se deban practicar requiren un prazo maior.

c) Confirmado o diagnóstico polo comité, este transmitirao, no prazo de 12 horas, ao órgano competente da Administración autonómica, co fin de que o notifique, de maneira inmediata, á interesada para que, no caso de que desexe continuar co procedemento, se poida levar a cabo a interrupción do embarazo, preferentemente, nun centro da rede sanitaria pública cualificado para realizar a interrupción neste suposto. O dito centro poderá pertencer á rede sanitaria de calquera comunidade autónoma, con independencia daquela a que figure adscrito o comité clínico.

d) No caso de que o ditame do comité resulte contrario ao diagnóstico previo, transmitirao igualmente ao órgano competente da comunidade autónoma, que o notificará á interesada, poñendo no seu coñecemento que non se encontra no suposto legal que permite a práctica da interrupción do embarazo.

2. Para todos os efectos, os datos e informacións de carácter persoal, asistencial e clínico que se poidan obter no curso do procedemento de autorización da interrupción do embarazo neste suposto serán confidenciais e estarán sometidos ao réxime de protección da intimidade e confidencialidade dos datos e o seu tratamento, previstos nos artigos 20 e 21 da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo.

CAPÍTULO II

Información previa ao consentimento na interrupción voluntaria do embarazo

Artigo 4. *Información xeral.*

1. A información xeral referida no artigo 17.1 da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, sobre os distintos métodos de interrupción do embarazo, as condicións legais para a interrupción, os centros públicos e privados acreditados, os trámites para acceder á prestación e as condicións para a súa cobertura polo servizo público de saúde correspondente, será facilitada pola autoridade competente da comunidade autónoma ou polos centros sanitarios acreditados nesta para a práctica da interrupción voluntaria do embarazo, a todas as mulleres que o soliciten.

Conforme prescribe o artigo 21.1 da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, as administracións públicas e os centros referidos no punto anterior non procederán ao tratamento de dato ningún e informarán as solicitantes acerca de que os datos identificativos

das pacientes ás cales finalmente se lles realice a prestación serán obxecto de codificación e separados dos datos de carácter clínico asistencial relacionados coa interrupción do embarazo.

2. Ademais de por escrito, a información poderá ser prestada verbalmente, ben de forma directa, ben telefonicamente, ou por medios electrónicos ou telemáticos, incluídas as páxinas web das consellerías e dos centros de que se trate.

Artigo 5. Información previa ao consentimento nos supostos de interrupción do embarazo previstos no artigo 14 da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo.

1. No caso de que a muller inicialmente opte pola interrupción do embarazo regulada no artigo 14 da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, ademais de recibir a información referida no artigo anterior, faráselle entrega, en calquera centro sanitario público ou privado acreditado para a práctica da interrupción voluntaria do embarazo, dun sobre pechado elaborado e editado polo órgano competente da comunidade autónoma onde se vaia practicar a intervención.

2. O sobre terá o contido establecido no artigo 17.2 da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, e incluírá necesariamente información sobre:

a) As axudas públicas dispoñibles para as mulleres embarazadas e a cobertura sanitaria durante o embarazo e o parto.

b) Os dereitos laborais vinculados ao embarazo e á maternidade; as prestacións e axudas públicas para o coidado e atención dos fillos e fillas; os beneficios fiscais e demais información relevante sobre incentivos e axudas ao nacemento.

c) Datos sobre os centros dispoñibles para recibir información adecuada sobre anticoncepción e sexo seguro.

d) Datos sobre os centros en que a muller pode recibir voluntariamente asesoramento antes e despois da interrupción do embarazo.

3. A imaxe institucional da administración sanitaria correspondente figurará no sobre, que conterá tanto a información proporcionada pola Administración xeral do Estado como a correspondente á comunidade autónoma, ambas editadas polo órgano competente desta última.

Na parte frontal do sobre especificarase «Información sobre a IVE. Artigo 14 da Lei orgánica 2/2010», e levará adherido un documento, que se deberá poder separar fisicamente deste, no que se acreditará e certificará a data en que se entrega, así como unha nota en caracteres suficientemente lexibles do seguinte teor literal: «A información contida neste sobre pode ser ofrecida, ademais, verbalmente, se se solicita. Artigo 17.5 da Lei orgánica 2/2010».

As restantes características físicas uniformes que deberá requirir o sobre serán determinadas polas comunidades autónomas.

4. A información contida no sobre será clara, obxectiva e comprensible. No caso das persoas con discapacidade, proporcionarase en formatos e medios accesibles, adecuados ás súas necesidades.

5. O sobre deberá ser entregado persoalmente á muller xestante interesada. En ningún caso a información poderá ser facilitada telefonicamente ou por medios electrónicos ou telemáticos. Tampouco poderá ser enviada por correo.

6. Co fin de garantir a confidencialidade e intimidade da muller xestante, os rexistros ou as bases de datos con fins estatísticos dos sobres entregados que leven, se é o caso, os órganos administrativos ou os centros sanitarios públicos ou privados acreditados non poderán recoller datos persoais.

Artigo 6. Información previa ao consentimento nos supostos de interrupción voluntaria do embarazo previstos no artigo 15.b) da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo.

1. No suposto de interrupción voluntaria do embarazo prevista no artigo 15.b) da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, ademais da información a que se refire o artigo 4 deste

real decreto e de acordo co artigo 17.3 da citada lei, farase entrega á muller interesada dunha información referente aos dereitos, prestacións e axudas públicas existentes de apoio á autonomía das persoas con algunha discapacidade, así como sobre a rede de organizacións sociais de asistencia social ás ditas persoas.

2. Esta información entregarase á xestante nun sobre que especifique esta circunstancia –«Información sobre a IVE. Artigo 15.b) da Lei orgánica 2/2010»– e terá, polo demais, os requisitos e características detalladas no artigo anterior, salvo a necesidade de incorporar o dato relativo á data en que se entrega.

Artigo 7. Información común previa ao consentimento informado.

En todos os supostos de interrupción do embarazo previstos na Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo, e con carácter inmediato e previo á prestación do consentimento por escrito, deberase informar a muller, preferentemente de forma verbal, nos termos dos artigos 4 e 10 da Lei 41/2002, do 14 de novembro, básica reguladora da autonomía do paciente e de dereitos e obrigas en materia de información e documentación clínica, e, especificamente, sobre as consecuencias médicas, psicolóxicas e sociais da prosecución do embarazo ou da súa interrupción.

Artigo 8. Consentimento informado das mulleres de 16 ou 17 anos. Información aos representantes legais.

1. A muller de 16 ou 17 anos prestará o seu consentimento acompañado dun documento que acredite o cumprimento do requisito de información previsto no punto cuarto do artigo 13 da Lei orgánica 2/2010, do 3 de marzo. O documento será entregado persoalmente pola muller acompañada do seu representante legal ao persoal sanitario do centro en que se vaia practicar a intervención.

2. No caso de prescindir desta información, cando a muller alegue as circunstancias previstas no punto cuarto do citado artigo 13, o médico encargado de practicar a interrupción do embarazo deberá apreciar, por escrito e coa sinatura da muller, que as alegacións desta son fundadas, e poderá solicitar, se é o caso, informe psiquiátrico, psicolóxico ou de profesional de traballo social.

Disposición adicional única. Información correspondente á Administración xeral do Estado.

1. O Ministerio de Igualdade recadará dos departamentos ministeriais competentes por razón da materia a información relativa ás axudas públicas e dereitos vinculados ao embarazo e á maternidade, referidos nas letras a) ata d) do artigo 5.2 deste real decreto, e publicarase nas páxinas web dos ministerios de Sanidade e Política Social e de Igualdade, para que estea á disposición dos órganos competentes das comunidades autónomas, co fin de que estes procedan á súa edición e incorporación ao sobre cerrado a que se refire o citado artigo 5, xunto coa información correspondente á propia comunidade autónoma.

2. Igual procedemento se seguirá en relación coa información sobre dereitos, prestacións e axudas públicas de apoio á autonomía das persoas con algunha discapacidade, a que se refire o artigo 6 deste real decreto, co fin de que sexa integrada no sobre a que se refire este.

3. A información elaborada polo Ministerio de Igualdade, a que se refiren os dous puntos anteriores, farase pública nas páxinas web dos referidos departamentos ministeriais o mesmo día da publicación deste real decreto no Boletín Oficial del Estado, e será obxecto de permanente actualización.

Disposición derradeira primeira. Carácter básico.

As normas contidas neste real decreto teñen carácter básico de acordo co previsto no artigo 149.1, regras 1.ª e 16.ª, da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día 5 de xullo de 2010.

Dado en Madrid o 25 de xuño de 2010.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno e ministra da Presidencia,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ